

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 25 czerwca 2024 r.

D/KA.NR.8361.55.2024
ZPO

Lech Iglík
Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe
ul. Piwonicka 8A
62-800 Kalisz

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa”, oraz art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1 oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza przedsiębiorcy Lechowi Iglíkowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Lech Iglík Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe, ul. Piwonicka 8A, 62-800 Kalisz, NIP: 6181000359, karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Należność tytułem wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniu 25 marca 2024 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, na podstawie upoważnienia D/KA.NR.8361.55.2024, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Lecha Iglíka, działającego pod firmą: Lech Iglík Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe, ul. Piwonicka 8A, 62-800 Kalisz, NIP: 6181000359 (miejsce kontroli: Russów, działka 252/2, 62-817 Żelazków).

W trakcie kontroli pobrano do badań laboratoryjnych próbkę paliwa stałego: węgiel kamienny sortymentu orzech I o nominalnej górnej granicy ziarna 80 mm, z partii o wielkości 1,5 tony składowanej w postaci pryzmy w cenie a o wartości

Badania zostały przeprowadzone przez SGS Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – Laboratorium SGS Polska w Pszczynie, Pracownia Paliw Stałych, akredytowanym przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadające certyfikat akredytacji nr AB313 oraz Jednostkę Inspekcyjną SGS Polska Sp. z o.o. akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadającą certyfikat akredytacji nr AK 013.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że próbka paliwa stałego, w zakresie zbadanych parametrów nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr 40/R/24 z dnia 18 marca 2024 r.

Na podstawie protokołu z badań próbki nr 20/20001499/155-024 z 2 kwietnia 2024 r. (data wpływu 4 kwietnia 2024 r.) stwierdzono, że w zakresie oznaczanych parametrów próbka paliwa stałego oznaczona kodem 0509/24/4750 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr 40/R/24 z dnia 18 marca 2024 r., z uwagi na: **zawyżony parametr zawartości podziarna, którego wynik badania wyniósł 40% przy wymaganiach jakościowych max 10%** (odchylenie $\leq 10,00+0,5$).

W przypadku, gdy przeprowadzone badania próbki paliwa stałego wykazały, że wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, badanie próbki kontrolnej, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy, przeprowadza się z urzędu.

Na podstawie protokołu z badań próbki nr 20/20001499/155-024/K z 2 kwietnia 2024 r. (data wpływu 4 kwietnia 2024 r.) potwierdzono, że w zakresie oznaczanych parametrów próbka oznaczona kodem 6639/24/4750 paliwa stałego nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliw stałych nr 40/R/24 z dnia 18 marca 2024 r. z uwagi na: **zawyżony parametr zawartości podziarna, którego wynik badania wyniósł 44,1% przy wymaganiach jakościowych max 10%** (odchylenie $\leq 10,00+0,5$).

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzono, że pobrane do badań paliwo stałe - węgiel kamienny **orzecch I** w zakresie zbadanych parametrów: „zawartości podziarna” nie spełnia wymagań jakościowych określonych w okazanym świadectwie jakości.

Przedsiębiorca został poinformowany o wynikach badań laboratoryjnych. Protokoły z badań laboratoryjnych nr 20/20001499/155-024 z 2 kwietnia 2024 r. i nr 20/20001499/155-024/K z 2 kwietnia 2024 r. przesłano przedsiębiorcy za pośrednictwem poczty w dniu 5 kwietnia 2024 r. (data doręczenia 8 kwietnia 2024 r.).

Art. 6c ust. 1 ustawy stanowi, że „przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2”.

Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 ustawy, „karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkom:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, podlega karze pieniężnej”.

W myśl przepisu art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, „wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10 wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł”. Jak stwierdzono powyżej, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez stronę w dniu 25 marca 2024 r. (partii, z której pobrano próby do badań laboratoryjnych), wynosiła _____, więc nie przekroczyła kwoty 200 000 zł.

W związku z powyższym, pismem z dnia 24 maja 2024 r., doręczonym 27 maja 2024 r., zawiadomiono stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzania kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy oraz poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami oraz sporządzać z nich notatki i odpisy, a także może przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Ponadto, stronę poinformowano, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z treścią art. 35d ust. 4 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ wezwał ponadto stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (2023 rok), w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Strona pismem z dnia 14 czerwca 2024 r. przesłała informację o ilości wprowadzonego do obrotu węgla.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

W niniejszej sprawie okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa z pewnością nie jest znikoma, gdyż paliwo stałe jest niezgodne z wartościami wskazanymi przez przedsiębiorcę w przekazanym świadectwie jakości – czterokrotne przekroczenie deklarowanej wartości. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie, zatem nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 - świadectwo jakości. Świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Świadectwo jakości jest istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe lepszej jakości łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten

sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym.

Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Dochowując należytej staranności, wprowadzający powinien wystawiać dokumenty jakościowe nie tylko rzetelnie, ale i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego. Biorąc pod uwagę, że strona zajmuje się obrotem paliwami stałymi i jest bez wątpienia profesjonalistą w swojej dziedzinie, winna znać i prawidłowo stosować przepisy prawa regulujące obrót paliwami stałymi.

Strona nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze, a w konsekwencji kupujący otrzymali zarówno produkt, jak i informację o jakości oferowanego paliwa stałego niezgodną ze stanem faktycznym.

Na kanwie podobnej sprawy, podkreślając doniosłe znaczenie oceny zgodności świadectwa jakości ze stanem rzeczywistym, trafne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazując w wyroku z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 1791/22, że *„Działanie polegające na wskazywaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje, podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę. Należy przy tym mieć też na uwadze treść uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (por. druk nr 2087 Sejmu VII Kadencji), określający cel wystawiania świadectwa jakości paliw, że równie ważne jest, aby świadectwo odzwierciedlało stan rzeczywisty wprowadzanego do obrotu paliwa, a wystawienie jakiegokolwiek świadectwa. Również penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliwa stałego niezgodnie ze stanem faktycznym, została motywowana przez ustawodawcę, potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie do nabywanego produktu, a zatem potrzebą zapewnienia świadomości odnośnie do rzeczywistej relacji ceny do jakości (parametrów) nabywanego produktu, a tym samym potrzebą zapewnienia konsumentowi rzeczywistego prawa wyboru, a także potrzebą zapewnienia odnośnie jakości zakupionego (w tym przypadku węgla).”*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa” - tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodnie z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Co więcej, organ uznał, iż w przedmiotowej sprawie pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej stan prawny i faktyczny Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wypełniona została dyspozycja przepisu z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy w ten sposób, że strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe, wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym. Zgodnie z literalnym brzmieniem wyżej przywołanego artykułu, niezgodność faktyczna parametrów jakościowych paliwa stałego z wartościami podanymi w świadectwie jakości wypełnia przesłanki nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10 wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak stwierdzono powyżej, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez stronę w dniu 25 marca 2024 r. (partii, z której pobrano próby do badań laboratoryjnych) wynosiła _____, więc nie przekroczyła kwoty 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wziął pod uwagę całokształt dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz oparł się na podanej przez stronę informacji dotyczącej sprzedaży paliw stałych w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, tj. w 2023 r. (pismo strony z dnia 14 czerwca 2024 r.).

Wobec powyższego, organ zdecydował jak w sentencji i wymierzył stronie postępowania karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, tj. najniższą możliwą w tym przypadku.

Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, wskazany w sentencji decyzji, **w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna**. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 ze zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Z-ca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozłowiec